

som man ønsker, maa man finde sig i, at Færøerne har en Rigsdagsrepræsentation, og saa ønsker man jo nok selv at beholde denne Repræsentation, hvis man kan tage den. Men i Øjeblikket har man ikke kunnet det.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser om de to Halvdele af de færøske Vælgere skal jeg blot oplyse, at Sambandspartiet ved sidste Valg fik 3 671 Stemmer, medens Selvstyrepatriet kun fik 2 390 Stemmer. Jeg kan ikke lide, at man siger saadant noget, som det ærede Medlem Hr. Rode sagde om de to næsten lige store Partier, for 2 390 er nu en Gang ikke saa meget som 3 671.

Sundbo: Jeg vil blot gøre et Par korte Bemærkninger til to foregaaende ærede Talere. Det ærede Medlem Hr. Drachmann sluttede sin Tale med at advare imod tre Ting: forældede Synspunkter, gamle Doktriner og Skueretter. Hvad vilde da det ærede Medlem selv? Han vil ikke Importregulering, og han var ikke fornøjet med den Organisation af Industrien, som Statsministeren henviste til. Det ærede Medlem vilde kun Told. Men Told er jo netop en gammel, en meget gammel og skimlet Doktrin, det er et meget forældet Synspunkt, en Skueret. Thi i et Land som Danmark kan Industrien ikke helbredes med Told, og det forekommer mig derfor ganske aandsfattigt, at det konservative Folkeparti bliver ved at træde Vande i dette ganske umulige *Toldspørgsmaal*. Ved Told kan jo hverken Industrien eller andre Erhverv her i Landet for Alvor op hjælpes, og navnlig ikke, hvis der er Tale om en Dumping som den, det ærede Medlem talte om; overfor den vil Told aldrig kunne forslaa. Det forbyrser mig altsaa, at det ærede Medlem vil komme og tale om Told. Han maa ikke have været til Landsraads-møde i Odense; dér havde de ganske glemt Tolden, dér var den faldet ud, om det er sket ved en Trykfejl eller med Villie, ved jeg ikke, men dér var ikke et Ord om Tolden. Det havde været rigtigt af det ærede Medlem at lære noget mere af Landsraads-mødet i Odense.

Med Hensyn til Tekstilspørgsmaalet vil jeg sige, at det maa først undersøges, hvorledes det hænger sammen hermed, man maa se Manden, inden man tager Hatten af. Ser man paa Statistikken — og jeg vil anbefale, at man gennemlæser det Nummer af Statistiske Efterretninger, som er blevet omdelt —, vil man se, at i de nærmest foregaaende Aar er der ikke nogen stærk Bevægelse med Hensyn til Importen til Dan-

mark, hverken af Manufakturvarer eller andre Varer, og der er ingen Grund til at tro, at det er saa forfærdeligt, som det udgives for nu. I alt Fald er det rimeligt, at man først spørger, som den højtærede Statsminister har gjort, hvad der er foretaget for at reorganisere Industrien, saaledes at den kan optage Konkurrencen. Endvidere skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Drachmann, at der er tre Maader, hvorpaa Industrien kunde hjælpes; den ene er en bedre Organisation af selve Arbejdet, selve Fabrikationen, saaledes at man bedre kunde konkurrere, man kunde ogsaa udtrykke det saaledes, at Direktører og Aktionærer skulde spænde Livremmen ind, den anden er en Importregulering, og endelig er der et Forhold, som det ærede Medlem og de andre ærede Medlemmer af det konservative Folkeparti ikke synes at have Blik for, nemlig det, at der kan gøres overordentlig meget for Industrien ved at bruge dansk Arbejde, ved at organisere Køb af dansk Arbejde, hvor man kan faa det lige saa godt og lige saa billigt som i Udlandet. Jeg er tilbøjelig til at mene, at hvis Industrien og Landbruget — thi Landbruget forsømmer ogsaa meget paa dette Omraade — altid vilde købe danske Varer i Stedet for udenlandske, vilde Handelsbalancen være paa ret Køl.

Maa jeg endnu gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hendriksen, som henvendte nogle Bemærkninger til mig i Anledning af min Tale ved Begyndelsen af Finanslovbehandlingen. Jeg havde omtalt den Fiskerikommission, der er Tale om at nedsætte, og hvilke Opgaver den kunde faa, bl. a. havde jeg sagt, at Vestkystfiskerne tidligere er gaaet paa Hvalfangst ved Island og Grønland, og det var de sikkert ogsaa villige til endnu. Det ærede Medlem indvendte mod min Fremstilling, at der fra Kapitalens Side tidligere var stillet Beløb til Raadighed for et saadant Fiskeri, men Vestkystfiskerne havde svigtet. Det ærede Medlem hentydede til, at Konsul D. Lauritsen, som den Gang boede i Esbjerg, havde udrustet en Fiskeriflaade til Island; men at dette Fiskeri ganske mislykkedes, troede han var Fiskernes Skyld. Det er en meget stor Misforstaaelse. Det er rigtigt, at Konsul Lauritsen stillede en Formue, en storladet Formue, til Raadighed, men Organisationen af Fiskeriet var fuldkommen forfejlet, derfor mislykkedes det. Organisationen var saaledes, at de Folk, som kom derop og skulde fiske, var fuldkommen umulige, det gjaldt navnlig Lederne, som slet ikke kunde ordne Foretagendet, og nogle Islændere, som Konsulen var gaaet i Kompagni med . av